

KVINNA

ELLER MAN?

VART TOG CASTER SEMENYAS STORA DAG VÄGEN?

– Jag är ingen pojke. Varför tog ni mig hit? Ni skulle ha lämnat mig i min by.

Dessa hjärtskärande ord kommer från den 18-åriga sydafrikanska åttahundrameterslöperskan Caster Semenya. Det yttrades en stund innan hon skulle ta emot guldmedaljen för sin seger i friidrotts-VM: s åttahundrameterslopp.

Hon sa detta till Leonard Chuene, ledare för det sydafrikanska friidrottsförbundet, som mer eller fick tvinga upp denna stackars flicka på prispallen.

För vad detta 18-åriga barn har fått utstå efter att ha vunnit 800 meter överlägset har dessvärre många inslag som snuddar vid rasism, och inte minst den vita rasens vanliga nedlåtande attityd mot afrikaner. En ren mobbningskampanj där det mer eller mindre var och är uttalat att Semenya är man.

Beviset för detta – för det finns inga andra – är hennes utseende och kropp och givetvis den överlägsna segern.

Notera att hon inte slog världsrekord. Det finns kvinnor som sprungit snabbare. Givetvis under laboratorieidrottens mest sprutfyllda dagar under 70- och 80-talen. Världsrekorden från den tiden är i många fall ouppnåeliga, och jag kan inte minnas att någon av dessa kvinnliga rekordhållare möttes av ett liknade mobbnings skall som Semenya.

Ändå har jag under åren sett ett antal kvinnor inom friidrotten som fått en att tvivla på både det ena och andra. Men mest ändå på dagens idrott och vad en total resultat- och penningfixering tvingar de enskilda idrottsmännen och kvinnorna att utsätta sina kroppar för.

Kan det vara så enkelt som att hon är ovanligt bra? En kvinnlig motsvarighet till Usain Bolt? Om hon nu har hög testosteronhalt, vad är det för

märkligt med det, det finns fler kvinnor som har det, liksom det finns män med låg testosteronhalt. Kanske vill mobbarna att det skall skapas en speciell klass inom idrotten för kvinnor med hög testosteronhalt och män med låg?

Men tillbaks till reaktionerna. Svenska Dagbladets sportkrönikör Jan Majard ställer den retoriska frågan: ”Tänk om det internationella drevet gått mot en ”pojkflicka” från Gällivare? Vad hade då blivit svaret från det svenska friidrottsförbundet?”

Leonard Chuene från det sydafrikanska friidrottsförbundet har levererat sin kritik offentligt och bland annat sagt:

– Det här hade inte hänt en europeisk flicka. Om det varit ett vitt barn hade hon suttit med en psykolog, men detta är ett afrikanskt barn. Folk tror vi kommer från bushen och lever som djur. Vi tänker inte låta dem förstöra barnen.

Han uttrycker givetvis sin fulla förståelse för att Semenya känner sig kränkt.

– Hon skiljer sig inte från andra barn. Hon är människa och reagerar som barn gör. Alla skulle reagera likadant om de förödmjukades så.

Frågan är om vi någonsin får se Caster Semenya på ett internationellt mästerskap och om hon någonsin igen kommer att lämna sin by.

Om det blir så finns det rätt många som har anledning att fundera på vad de vräkt ur sig de senaste veckorna, och inte minst de andra deltagarna i finalen på kvinnorna åttahundrameter om vilka Jan Majlard i Svenska Dagbladet skriver: ”Finalisternas oförmåga att ens närma sig 18-åringen och visa någon form av respekt visualiserar en hopper små människor. Det var en uppvisning i ynkedom.”

Kjell Pettersson